

Onderaan de filatelistische ladder – 18

Even afkoelen

De zomer van 2019 trakteerde ons op enkele snoeihete dagen waarbij het soms alleen in huis nog draaglijk was en de energie slechts toereikend bleek voor een - indien mogelijk - verkoelende bezigheid. Niet direct ter verlaging van het aantal graden Celsius, maar voor het psychologisch effect greep ik naar een stockboek vol materiaal dat ooit is aangeschaft voor mijn eerste thematische verzameling: *Sneeuw en Ijs*. Het materiaal is er nooit ingekomen of vervangen door een beter passend stuk, maar ik had het bewaard. Het eerste stuk past door zijn prijs (4 gulden of 4 DM) in mijn doelgroep onder aan de ladder, maar is eigenlijk een hoogvlieger (zoals je kunt verwachten van een aerogram) (1). In mijn verzameling had het moeten dienen om de wisseling van de koude en warme seizoenen en de daarmee samenhangende vogeltrek te illustreren, maar het zou ook heel goed passen in collecties over vogels, literatuur, reizen en transportmiddelen (al vereist dat laatste wel een ludieke aanpak). De bijfranking valt nauwelijks hinderlijk te noemen en is ongetwijfeld correct.

Hoe anders is het gesteld met de franking van het tweede stuk! Ooit opgediept uit een rommelbak van een handelaar voor zeker niet meer dan een gulden. De bedoeling van de aanschaf was destijds ongetwijfeld het afweken van een zegel met sneeuwkrystallen, want als poststuk met een bijzondere franking valt het door de mand (2). Afgezien van enkele zeldzame gevallen, onder andere bij scheepspost en vroegere Duitse koloniën, zijn gehalveerde zegels flauw (of humoristisch, dat hangt van ieders smaak af) maakwerk dat tegenwoordig door de sorteermachines gegarandeerd wordt geaccepteerd, in dit geval los van de vraag of de correcte franking nu 40, 50 of 60 peseta's is. Tot ieders tevredenheid? Niet helemaal dus.

□

1

2